

Flertallets — bortset fra det finansielle — har kunnet slutte sig til Mindretallet i saa Henseende. Det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Fredensborg saa vel som den ærede Ordfører for Mindretallet (Gad) som ogsaa den ærede Minister udtalte sig for, var det nationale Arbeides Standpunkt, og det var ganske interessant netop at dette ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for det Standpunkt, der har fundet sit Udtryk i Betegnelsen „det nationale Arbeide“. Dette Standpunkt er: Ingen Forandring, men skulle vi endelig have en Forandring, saa lad den gaa i Retning af en Fortsættelse af den hidtilværende Beskyttelse, tilligemed en Beskyttelse for Udstilligt, som ikke har været beskyttet før. Jeg maa hævde, at dette i Virkeligheden er Meningen med, hvad der her er udtalt i Betænkningen. Jeg indrømmer, at andet Stykke i Mindretallets Betænkning er mere svævende holdt, og det er jo ogsaa hensigtsmæssigt at udtale den Slags Ting mere svævende, naar der er en saadan Uenighed til Stede, som der efter selve Mindretallets Erklæring er mellem Mindretallets Medlemmer indbyrdes. Man kan da ikke udtale sig meget tydeligt, og naar det ærede Medlem fra Fredensborg lægger sit ind deri, vil man fra anden Side lægge noget Andet ind i dette Stykke, saa ved dette Punkt skal jeg ikke opholde mig videre. Men jeg skal holde mig til, hvad der rent og klart er udtalt i det første Stykke, for der kan der ikke være Tvivl om Meningen. Der kræver Mindretallet, at Tolden paa Kul og paa de vigtigste Naaemner skal opheves, og samtidig skal der være en Revision af de Beskyttelsesafsatser, hvis Uforholdsmæssighed ligger klart for Dagen, altsaa langt fra af alle Beskyttelsesafsatser, der dog alle ville faae Gavn af Ophævelsen af Tolden paa Kul og paa de vigtigste Naaemner for Produktionen. Fremdeles vil det ærede Medlem fra Fredensborg ikke kunne bestride, at der ikke vil blive Plads til nogen synnerlig Nedsættelse af Beskyttelsesafsatserne, naar der ikke maa være nogen finansiell Nedgang, og Tolden paa Kul og paa de vigtigste Naaemner skal opheves. Hvad det ærede Medlem anførte, var, at han henviste særlig til Produktioner, nemlig Skibsbyggeri og Ostefabrikation. For Skibsbyggeriet kan vistnok den Afgift, som der nu maa sværes, anslaaes til 5 pCt. Det har det ærede Medlem Ret i, og jeg skal ikke bestride det, i alt Fald ikke uden nærmere at have undersøgt det. Men naar nu Skibsbyggerne faa deres vigtigste Naaemner frit, faa deres Jern frit, deres Træ frit og deres Kul til de Maskiner, som udkræves til Skibsbyggeriet, frit — jeg taler

ikke om Kul til Skibsfarten, men om Kul til Bygningsmaskinerne — saa levner 3 pCt. en Del Beskyttelse tillige oveniud. Hvad Ost angaar, erklærede det ærede Medlem ligesom, at naar Tolden paa Kul ophevedes, blev Ostproduktionen væsentlig billigere. Nu har den 10 Ore, men af disse 10 Ore er en Del Bederlag for Kultolden. Dette Bederlag bliver ufornuødent, og den vilde altsaa faae de fulde 10 Ore. Jeg bemærker, at her bliver en Forhøielse af Beskyttelsen, Ost og Skibsbyggerier ville efter det ærede Medlems Forslag faae en Beskyttelse. Angaaende dette Punkt maa jeg i det Hele taget bemærke til samtlige de Herrer paa den anden Side, den ærede Minister iberegnet, at der fra deres Side ikke er taget det mindste Hensyn til Forbrugerne i nogen af deres Udtalelser, skriftlige eller mundtlige, ikke det Allermindste, det er kun Produktionen, at begunstige, forbedre og lette Produktionen, de have taget Hensyn til, men om Forbrugerne er der slet ikke Tale. Det er den Hovedindvending, som vi have at gjøre mod deres Standpunkt, hvad Realiteten angaar, at der ikke tages det allermindste Hensyn til Forbrugerne. Det er paavist i Betænkningen — og det er ikke angrebet fra nogen Side eller kan bestrides — i hvilken Grad Forbrugerne forurettes ved den nuværende Toldtarif, og det er netop den menige Mand her i Landet, der forurettes i allerhøieste Grad, der tages ikke det mindste Hensyn til ham. Det eneste Hensyn, der delvis tages til ham ved Mindretallets Forslag, er hvad angaar den Del af Kultolden, der falder paa den private Forbruger, det indrømmes, men det er en meget forsvindende Begunstigelse i Sammenligning med den Betættelse og Hjælp, som man vil give Produktionen gennem Toldtarifen. Toldtarifen har et delt Viemed, baade det Viemed at stille Produktionen under rimelige Vilkaar, ikke give den nogen særlig Begunstigelse eller Beskyttelse, men rimelige Vilkaar, og fremfor Alt det Viemed at staffe Forbrugerne i Landet og navnlig den menige Mand Livsforødenhederne billigere. Det vil særlig gaa ud over Landbruget, det Forslag, der er antydet fra Mindretallets Side, og det vil paa alle Maader gaa ud over Landbruget, eftersom Landbruget vil faae liden eller ingen Gavn af den Nedsættelse, som Mindretallet antydede, at det vilde gaa med til. Derimod vil det komme den store Industri til Gode, og den ganske fortrinnsvis, men Haandværket, der ikke bruger Kul, vil det allerede af den Grund komme meget mindre til Gode, og Handel, Skibsfart og Landbrug vil det aldeles ikke komme til Gode. Arbejderne, som